

ආරන් ස්වාච්ඡ

[පහත දැක්වෙන්නේ](#) පරිගණක ක්‍රමලේඛකයෙක් සහ අන්තර්ජාල නිදහස ආශ්‍රිත ක්‍රියාකාරිකයෙක් වූ ආරන් ස්වෝච්ඡ (Aaron Swartz) විසින් ලියන ලද Guerilla Open Access Manifesto නම් ලිපියේ පරිවර්තනයකි. 1986 දී පරිගණක මෘදුකාංග නිෂ්පාදන සමාගම් හිමිකරුවෙකුට දාව උපත ලැබූ ආරන් ස්වාච්ඡ ළමාවියේ සිට ම ක්‍රමලේඛනය කෙරෙහි දක්ෂතා පෙන්වූවකු විය. වයස 13 දී වාණිජත්වයෙන් තොර ව සාමූහික දායකත්වයෙන් පවත්වා ගන්නා එලදායි අධ්‍යාපනික වෙබ් අඩවි නිර්මාණය කරන තරුණයන් උදෙසා පිරිනැමෙන ArsDigita ත්‍යාගය ලබාගන්නා ඔහු RSS 1.0 වෙබ් පෝෂක මාදිලිය බිහිකිරීමේ දායක පිරිසට එක්වෙන්නේ වයස අවුරුදු 14 දී ය. Reddit සමාජ ජාල අඩවියේ සමනිර්මාතෘවරයෙක් ද වන ඔහුගේ නිපැයුම් අතර web.py නම් පයිතන් ක්‍රමලේඛනය මූලික කරගත් වෙබ් සංවර්ධන යටිතලය, මාක්ඩවුන් සලකුණු භාෂාව සහ ජනමාධ්‍යවේදීන්ට සිය රහසිගත තොරතුරු දායකයන් සමග රහස්සේ සන්නිවේදනය කිරීමට නිපද වූ Deaddrop/Securedrop නම් සුරක්ෂිත සන්නිවේදන පාරිසරිකයක් ද වෙයි. ලෝරන්ස් ලෙසින් විසින් විද්‍යුත් පළකිරීම්වල ප්‍රකාශන හිමිකම් වඩාත් ප්‍රජාතන්ත්‍රීයව ද සමාජවාදීව ද මුදාහැරීම සඳහා බිහිකළ [creative commons](#) වරපත සඳහා ඇවැසි කේතන දායකත්වය ද ඔහු විසින් ලබාදුණි.

බුද්ධිමය දේපල රැකීමේ මුඛාවෙන් වෙබ් අඩවි රැසක් වසාදැමීමට රජයට අවස්ථාව ලැබෙන බව පවසමින් අන්තර්ජාලය තුළ සිදුවන බුද්ධිමය දේපල සොරකම් වැළැක්වීමේ පනතට (Stop Online Piracy Act) එරෙහි ව උද්ඝෝෂණ ද මෙහෙයවූ ඔහු 2008 වසරේ දී Watchdog.net නම් වෙබ් අඩවිය පිහිටුවන්නේ දේශපාලකයන් පිළිබඳ විමසුම් ඇසක් වසයෙනි. එය ඔහු විසින් විස්තර කරනු ලැබූවේ යහපාලනය රැකීම පිණිස බිහිකළ තාක්ෂණික ව සන්නද්ධ වූ අඩවියක් යනුවෙනි. ("the good government site with teeth,")

2008 වසරේ දී ඇමරිකාවේ ෆෙඩරල් උසාවිවල නඩු ලියවිලි රැසක් (ඇතමුන් පවසන පරිදි සමස්ත දත්ත සමුදායෙන් 20%ක් සහ තවත් අයට අනුව 2%ක්) මහජනතාවට එම ලියවිලි මුදලට ලබාදුන් රජයේ වෙබ් අඩවියෙන් හැකර් ක්‍රමවේද යොදාගෙන රහස්සේ බාගත කරන්නේ ප්‍රකාශන හිමිකමකින් තොර වූ එම ලේඛන නොමිලේ සැපයෙන පොදු සම්පතක් කරලනු පිණිස ය. ඒ කාල් මැලාමුඩ් නම් ක්‍රියාකාරිකයකු විසින් හැකර්වරුන්ට කරන ලද ඉල්ලීමකට ප්‍රතිචාරයක් වසයෙනි. මැලාමුඩ්ගේ අදහස වූයේ ඒවා වෙනත් වෙබ් අඩවියක් හරහා ජනතාවට නොමිලේ සැපයීමයි. එෆ්. බී. අයි. ආයතනයේ ඇසට ස්වාච්ඡ අසු වූ නමුත් නඩු පැවරිය නොහැකි වූයේ එම රජයේ ප්‍රකාශන සැබවින් ම ප්‍රකාශන හිමිකම් රහිත ප්‍රසිද්ධ ප්‍රකාශන වූ බැවිනි.

2011 දී විවිධ අය විසින් සිදුකරන පර්යේෂණ පත්‍රිකා ඇතුලු ශාස්ත්‍රීය සගරා මූල්‍ය පදනම පිණිස පරිශීලනයට අවස්ථාව ලබාදෙන අන්තර්ජාල සේවාවක් වන JSTOR හි දත්ත පාදකයෙන් ද දැවැන්ත ශාස්ත්‍රීය ලිපි ප්‍රමාණයක් තමන්ට විශ්වවිද්‍යාලයීය පරිහරණය පිණිස ලද ගිණුමක් ආධාරයෙන් (භාවඩි සරසවියේ පර්යේෂණ සහකරුවකු වූ ඔහුට JSTOR හි ආගන්තුක ගිණුමක් වූ අතර ඔහු එය යොදාගනිමින් MIT සරසවියේ පරිගණක ජාලය තුළින් මෙය සිදුකළේ ය. MIT හි විවෘත විශ්වවිද්‍යාලයේ අධ්‍යාපනය ලබන්නන්ට එහි පරිගණක ජාලය භාවිත කළ හැකි විය.) බාගත කරන ඔහු අත්අඩංගුවට පත් වේ. ඒ දත්ත පාදකය තුළට අනවසර ඇතුළුවීම හේතුවෙනි.

2013 වසරේ ජනවාරි 13 ෆෙඩරල් අධිකරණයේ අධිචෝදනා ගොණු වෙමින් තිබිය දී ඔහු ගෙල වැල ලා ගෙන දිව් නසාගන්නා ලදී. ඒ වනවිට ඔහු 26 වැනි වියේ පසු විය.

ස්වාච්ඡේ මරණය ඇමරිකානු සිවිල් සමාජය මහත් කම්පනයකට පත් කළ අතර ප්‍රකාශන හිමිකම් පිළිබඳ ඇමරිකානු නීතිය පමණක් නොව පරිගණක අපරාධ පිළිබඳ නීතිය ද වෙනස් වීමට තුඩු දුන්නේ ය. එ මතු ද නොව ඔහුගේ මරණයෙන් පසු බොහෝ විද්‍යාඥයන් සිය පර්යේෂණ පත්‍රිකා නොමිලයේ පළකිරීමට පෙළඹුණි. ඔහු මියගිය දින **annonymouse** හැකර් සමූහය විසින් ඇමරිකාවේ රාජ්‍ය අඩවි කිහිපයක් ම ඉලක්ක කරමින් හැකර් ප්‍රහාර මාලාවක් තුළින් විරෝධය පළ කර අතර ඔහු විසින් ලියූ පහත ලියවිල්ල ඇතුළු ප්‍රකාශන හිමිකම් නීතියේ විය යුතු වෙනස්කම් පිළිබඳ යෝජනා ඇතුළත් පණිවිඩ ද එම අඩවි තුළ පෙනෙන්නට සලස්වන ලදී. ලෝක ව්‍යාප්ත ජාලයේ නිර්මාතෘ ටීම් බර්නස් ලී ශ්‍රීමතූන් ඔහුගේ අවමගුල් දින ඉතා හැගුම්බර කථාවක් කළේ ය. මාර්තු මස දී *Journal of Library Administration* ශාස්ත්‍රීය සගරාවේ කර්තෘ සහ මුලු සංස්කාරක මඩුල්ල ම ඉල්ලා අස්විය. හේතුව ලෙස සඳහන් කෙරුණේ එහි ප්‍රකාශක වූ **Routledge** ආයතනය සමග වූ මතභේදයකි. “ආරොන් ස්වාච්ඡේ මරණයෙන් පසුව විවෘත ප්‍රවේශන ප්‍රතිපත්ති (**open access**) අනුගමනය නොකරන සගරාවක පළකිරීම හාදසාක්ෂියට අනුව කළ නොහැකි” බව එක් සංස්කාරක මාණ්ඩලිකයකු ලියා තිබිණ. **50 000** කට වැඩි ජනතාවක් විසින් ඔහුගේ මරණයට වගකිව යුතු යැයි සැලකූ ඇමරිකානු නීති නිලධාරීන් ඉවත් කරන ලෙස පෙත්සමක් යොමු කළ අතර ඔහු වෙනුවෙන් ප්‍රමාණවත් පියවර නොගත් බවට මැසචුසෙට් තාක්ෂණ සරසවියට ද චෝදනා එල්ල විය. අවසානයේ ඒ ගැන සොයාබැලීමට කමිටුවක් පත්කිරීමට ද එහි අධ්‍යයන ප්‍රධානීන්ට සිදුවිය. **JSTOR** ආයතනය වෙනුවෙන් පෙනී සිටි නීතිඥවරයා පවා රජයේ ප්‍රධාන අධිචෝදකයාගෙන් ඔහුට එරෙහි චෝදනා ඉවත්කරන ලෙස ඉල්ලා තිබීම විශේෂ කරුණක් විය. ඔහු මියගිය වසරේ දී ම ඇමරිකානු පුස්තකාල සංගමය විසින් පිරිනැමෙන ජේම්ස් මැඩිසන් ත්‍යාගය ඔහුගේ නමට මරණාපරව පුද කෙරුණේ “රාජ්‍ය පාලනය කෙරෙහි මහජන සහභාගීත්වයත්, මිත්‍ර-විශ්ලේෂිත ශාස්ත්‍රීය ලිපි (**peer reviewed scholarly articles**) කෙරෙහි බාධාරහිත මහජන ප්‍රවේශනයත් වෙනුවෙන් පෙනී සිටි එඩ්වර් ක්‍රියාකාරිකයා” මැයෙනි. එම වසරේ ම **EFF Pioneer** සම්මානයත්, **Internet Hall of Fame** සම්මානයත් ඔහුගේ නමට මරණාපර ව පුදකෙරිණි.

ඔහුගේ මරණින් පසු වාර්තා වූ පරිදි **2006** පමණ වනවිට ඇමරිකානු ජාතික පුස්තකාලය වන **Library of Congress** හි සමස්ත ග්‍රන්ථමය දත්ත පද්ධතිය ස්වාච්ඡේ විසින් සතු කරගෙන තිබිණ. පුස්තකාලය මෙයට ප්‍රවේශ වීම සඳහා මුදල් අය කළ නමුත් ඇමරිකානු නීතිය යටතේ රාජ්‍ය ලියවිල්ලක් වසයෙන් එය එරට තුළ ප්‍රකාශන හිමිකමින් ආරක්ෂිත නොවිණි. එම දත්ත **OpenLibrary** අඩවිය තුළ පළකිරීමෙන් ස්වාච්ඡේ එය නොමිලේ ලබාදෙන ලදී. **OpenLibrary** ව්‍යාපෘතියේ ප්‍රධාන සැලසුම්කරු වූයේ ද ස්වාච්ඡේ ය.

බිල් ගේට්ස්, ස්ටීව් ජොබ්ස් වැනි අනුන්ගේ ධනය සුරාකෑමෙන් පොහොසත් වූ අය තොරතුරු තාක්ෂණ ක්ෂේත්‍රයට විශිෂ්ට සේවාවක් කළවුන් ලෙස දක්වමින් ස්වාච්ඡේ වැනි ක්‍රමලේඛනය මානවවාදී භාවිතාවක් කළවුන් ගැන කෙළ බිඳුවක්වත් නොහෙලන, මෙවැනි සැබෑ මානවවාදී චිරවරුන් වෙනුවට ධනපතියන් චිරවරුන් ලෙස දක්වන සහ ඔවුන්ව දරුවන්ට ආදර්ශයන් ලෙස දක්වමින් ධනවාදී මනසක් ළමාවියේ සිට ම ඇතිකරන උපයෝගිතාවාදී සමාජයට විරෝධයක් ලෙසත් ඔහුට උපහාරයක් ලෙසත් ඔහු විසින් ලියන ලද ප්‍රසිද්ධ ලියවිල්ලේ පරිවර්තනයක් මෙලෙස බෙදාහැරිණි.

ප. ලී. - ස්වාච්ඡේ ගත් මග ගනිමින් කසාක් ජාතික පරිගණක විද්‍යාඥවරියක සහ ස්නායු විද්‍යා පර්යේෂිකාවක වන ඇලෙක්සැන්ඩ්‍රා එල්බැකියන් **Sci-Hub** නමින් වෙබ් අඩවියක් පිහිට වූ අතර එම

අඩවිය මුදල් ගෙවා කියවිය යුතු පර්යේෂණ පත්‍රිකා සිය ගබඩාව හරහා නොමිලේ කියවීමට ලබා දෙයි. 2016 වන විට මිලියන 50 කට අධික ලිපි ප්‍රමාණයක් එහි විය. බොහෝ දෙනා ඇය ස්වාධීන සමකරන්නන් ගෙවුම්වැටවල් (paywalls) ගැන ඇගේ නොනැමෙන විවේචනය සහ මේ ක්‍රියාකාරිත්වය නිසා ය. කෙතරම් නඩු පැවරුවත් අඩවිය වසා නොදමන බව ඇය පවසන්නී ය.

මුල් ඉංග්‍රීසි ලිපිය ද අවසානයට දක්වා තිබේ. ඒ මෙහි ඇතැම් වැකිවල උද්වේගකරබව සිංහලට නැගීමට මා අසමත් බව හැගුණු බැවිනි.

විවෘත ප්‍රවේශනය උදෙසා ගරිල්ලා වැඩපිළිවෙළක්

දැනුම යනු බලයයි. තමා සතු බලය තවත් අයකුගේ අතට පත් නොකිරීම මිනිසුන්ගේ ගතිය නිසා දෝ දැනුම නමැති බලය ද තමා සතු ව පමණක් තබා ගැනීමට සමහරු වැර දරති. සියවස් ගණනාවක් පුරා මුද්‍රිත ග්‍රන්ථ සහ විද්‍යා සභරා ලෙසින් පැවත විත් අද වනවිට ශිෂ්‍යයන් විද්‍යුත් පිටපත් බවට පත්වෙමින් තිබෙන මහජනතාවගේ මුළුමහත් විද්‍යාත්මක සහ සංස්කෘතික ඥාණසම්භාරය අතලොස්සක් වූ පෞද්ගලික සමාගම් විසින් පොදුජනතාවට ප්‍රවේශ විය නොහැකි වන පරිදි ඉබ් යතුරු දමා ඇත. විද්‍යාත්මක සොයාගැනීම්වල වඩාත් ම රසවත් ප්‍රතිඵල කියැවීමට අවශ්‍යය නම් රිඩ් එල්සිවර් වැනි ප්‍රකාශන ආයතනයන්ට විශාල මුදලක් බැර කිරීමට ඔබට සිදු වේ.

මීට එරෙහිව සටන් කෙරෙන බව ඇත්තකි. සිය ප්‍රකාශන හිමිකම් ආයතනයන්ට පැවරීමෙන් වැළකී එය සැමට නොමිලේ කියවිය හැකි පරිදි අන්තර්ජාලයේ පළකිරීමට විද්‍යාඥයන්ව එකඟ කරවා ගැනීමට විවෘත ප්‍රවේශන ව්‍යාපාරය එඩිතර සටනක් ගෙන ගියේ ය. නමුත් වඩාත් සතුටුවිය හැකි ජයග්‍රහණයන්හි දී පවා දිනාගත හැකි වූයේ අනාගතයේ පළවීමට නියමිත කෘතීන් උදෙසා හිමිකම් පමණි. මෙතෙක් කල් පළ වූ සියලු දේ සමාජයට අහිමි වනු ඇත.

මොවුන් අය කරන්නේ මහජනතාවට ගෙවීමට ඉතා අසීරු මිල ගණන් ය. සිය සගයන්ගේ කෘති කියවීමට විද්‍යාර්ථීන් මුදල් වැය කළ යුතු ද? පුස්තකාල පිටින් අන්තර්ජාලගත කර තිබිය දී නොමිලයේ කියවිය හැකි විය යුත්තේ ඒවායේ තෝරාගත් වැකි කීපයක් පමණක් ද? විද්‍යාත්මක ලිපි පරිශීලනය කිරීමට හිමිකම් තිබිය යුත්තේ පළමු ලෝකයේ සරසවිවල සිටින උත්තම ගණයේ සිසුන්ට පමණ ද? තුන්වන ලෝකයේ රටවල දරු දැරියන්ට ඒ වරම අහිමි ද? මෙවැනි අමානුෂිකත්වයක් කිසිසේත් අනුමත කළ නොහැකි ය.

නමුත් අපට එයට විරුද්ධ විය නොහැකි ය. ප්‍රකාශන හිමිකම්, සමාගම් සතු ව පවතින බවත් ඔවුන් ඒවාට ප්‍රවේශය ලබාදීම වෙනුවෙන් දැවැන්ත ධනස්කන්ධයක් උපයා ගන්නා බවත් ඇත්තකි. නමුත් අපට එය නතර කිරීමට කළ හැකි කිසිවක් නැත. එය නීතිය විසින් සහතික කර ඇති අයිතියකි. අප සමග එකඟවන බොහෝ අය පවසන්නේ මෙයයි. නැත! අපට කළ හැකි එක දෙයක් ඇත. මීට පෙර ද අප එය සිදුකර තිබේ. ඒ මීට එරෙහිව සටන් කිරීමයි.

ඔබ මේ සම්පත්වලට පිවිසිය හැකි සරසවි ඇදුරෙකු, සිසුවෙකු, පුස්තකාලයාධිපතිවරයකු මේ කවරකු වුවත් ඔබ ලබා ඇත්තේ වරප්‍රසාදයකි. සමස්ත ලෝකයට ම මෙහි ඇසුර නොලැබෙද්දී

මේ දැනුම් ආකරයෙන් පෝෂණය ලැබීමට ඔබ පමණක් සුදුසුකම් ලබා ඇත. නමුත් ඔබට මෙම වරප්‍රසාදය තනිවම භුක්ති විඳීමට අයිතියක් නැත. හෘදසාක්ෂියට එකඟ ව ඔබට එසේ කළ නොහැකි ය. එය සෙසු ලෝකය සමඟ බෙදා ගැනීමේ වගකීම පැවරී ඇත්තේ ඔබ වෙත ය. ඔබද මින් පෙර සගයන්ට මුර පද රහසින් ලබා දෙන්නට ඇත. ඔවුන් වෙනුවෙන් ඔබේ ගිණුමෙන් බා ගැනීම් ඉටුකර දෙන්නට ඇත.

එසේ ම මෙහි දී දැනුමට ළඟා විය නොහැකි පරිදි සිරගත වූ අයද කර්මාගෙන සිටියේ නැත. අයිතීන් අහිමි වූ ඔබත් රහස් දොරටු තුළින් රිංගා යමින්; බාධක මගහරිමින් ප්‍රකාශකයන් විසින් ලෝකයට අහිමි කර ඇති දැනුම නිදහස් කර දුන්නේ ය. මිතුරන් සමඟ බෙදා ගන්නේ ය.

නමුත් මේ සියල්ල මෙතෙක් කල් සිදුවූයේ අදුරේ ය. රහසිගත ව ය.

දැනුම් නිධානයක් සමාජය සමඟ බෙදා ගැනීම යනු නෞච්ඛාවක් ගිල්වා සමස්ත ජනීජනයා මරා දැමීමක් වැනි අපරාධයක් ලෙස සලකමින් මෙය සොරකමක් හෙවත් රචනා මංකොල්ලයක් ලෙසින් හැඳින්වූණි. එහෙත් බෙදා ගැනීම යනු එවන් සදාචාර විරෝධී ක්‍රියාවක් නොවේ. බෙදා ගැනීමෙන්; අන්‍යෝන්‍ය උපකාරයෙන් තොර වූ සදාචාරයක් නොපවතී. තවත් මිනිසෙකු සිය කෘතියක පිටපතක් තබා ගැනීමට විරුද්ධ විය හැක්කේ තණ්හාවෙන් අන්ධ වූ අයකුට පමණි.

සැබවින් ම දැවැන්ත සමාගම් තණ්හාවෙන් අන්ධ වී සිටින්නන් බව අමුතුවෙන් කිව යුතු නැත. එම සමාගම්වල ක්‍රියාකාරිත්වය නියාමනය කරන නීතිය පවා සැකසී ඇත්තේ එම තණ්හාව සුරැකීම පිණිස මිස අනිකක් පිණිස නොවේ. දේශපාලකයන් ව බලයට පත් කරවන්නේ ද ඔවුන් ම බැවින් එම දේශපාලකයන් ද නීතිය නිර්මාණය කරන්නේ ඔවුන්ට බුද්ධිමය දේපල හිමිකම් අන්තන්‍යෝමතික ලෙස රඳවා ගැනීමට හැකිවන පරිද්දෙනි.

අයුක්තියට හිස නැමීම යුක්තියට එකඟ ක්‍රියාවක් නොවේ. මෙතෙක් කල් රහසිගතව කළ ප්‍රකාශන නීති කඩකිරීම එළිපිට කිරීමෙන් මහජනතාවගේ බුද්ධිමය දේපල පෞද්ගලික සමාගම් විසින් සොරකම් කරගැනීමට එරෙහිව අපගේ විරෝධය පළ කළ යුතු වෙමු.

ගබඩා කර ඇති සෑම ස්ථානයකින් ම අප දැනුම ලබාගත යුතු ය. ඒවා පිටපත් කර ලෝකය සමඟ බෙදා ගත යුතු ය. ප්‍රකාශන හිමිකම් ඉකුත් වූ සියල්ල සොයා අන්තර්ජාල ලේඛනාගාරය වෙත එක්කළ යුතු ය. රහසිගත දත්තපාදක මිලට ගෙන එහි ඇති සියල්ල අන්තර්ජාලයට එක්කළ යුතු ය. විද්‍යා ප්‍රකාශන බාගත කර ගොනු හුවමාරු ජාල වෙත මුදාහැරිය යුතු ය. අපි ප්‍රවේශන නිදහස උදෙසා ගරිල්ලා සටනක් අරඹමු.

අප කෙතරම් කීපදෙනෙක් වුවත් කම් නැත. අප විසින් හුදෙක් දැනුම පෞද්ගලිකරණයට විරුද්ධ ව හඬ නැගීම පමණක් සිදු නොවනු ඇත. අප විසින් එය ඉතිහාසයට ම එක්කෙරෙනු ඇත. ඔබ අප සමඟ ද?

- ආරන්
ස්වෝච්ඡ්

(2012 - ඉතාලියේ
එරිමෝ හි දී)

Guerilla Open Access Manifesto

Information is power. But like all power, there are those who want to keep it for themselves. The world's entire scientific and cultural heritage, published over centuries in books and journals, is increasingly being digitized and locked up by a handful of private corporations. Want to read the papers featuring the most famous results of the sciences? You'll need to send enormous amounts to publishers like Reed Elsevier.

There are those struggling to change this. The Open Access Movement has fought valiantly to ensure that scientists do not sign their copyrights away but instead ensure their work is published on the Internet, under terms that allow anyone to access it. But even under the best scenarios, their work will only apply to things published in the future. Everything up until now will have been lost.

That is too high a price to pay. Forcing academics to pay money to read the work of their colleagues? Scanning entire libraries but only allowing the folks at Google to read them? Providing scientific articles to those at elite universities in the First World, but not to children in the Global South? It's outrageous and unacceptable.

"I agree," many say, "but what can we do? The companies hold the copyrights, they make enormous amounts of money by charging for access, and it's perfectly legal —there's nothing we can do to stop them." But there is something we can, something that's already being done: we can fight back.

Those with access to these resources — students, librarians, scientists — you have been given a privilege. You get to feed at this banquet of knowledge while the rest of the world is locked out. But you need not — indeed, morally, you cannot — keep this privilege for yourselves. You have a duty to share it with the world. And you have: trading passwords with colleagues, filling download requests for friends.

Meanwhile, those who have been locked out are not standing idly by. You have been sneaking through holes and climbing over fences, liberating the information locked up by the publishers and sharing them with your friends.

But all of this action goes on in the dark, hidden underground. It's called stealing or piracy, as if sharing a wealth of knowledge were the moral equivalent of plundering a ship and murdering its crew. But sharing isn't immoral — it's a moral imperative. Only those blinded by greed would refuse to let a friend make a copy.

Large corporations, of course, are blinded by greed. The laws under which they operate require it — their shareholders would revolt at anything less. And the politicians they have bought off back them, passing laws giving them the exclusive power to decide who can make copies.

There is no justice in following unjust laws. It's time to come into the light and, in the grand tradition of civil disobedience, declare our opposition to this private theft of public culture.

We need to take information, wherever it is stored, make our copies and share them with the world. We need to take stuff that's out of copyright and add it to the archive. We need to buy secret databases and put them on the Web. We need to download scientific journals and upload them to file sharing networks. We need to fight for Guerilla Open Access.

With enough of us, around the world, we'll not just send a strong message opposing the privatization of knowledge — we'll make it a thing of the past. Will you join us?

Aaron Swartz

July 2008, Eremo, Italy

from - <http://www.aaronsw.com/>